

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง ฝันที่เป็นจริง
โดย สาวิตรี จันทรานุรักษ์

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

ฝันที่เป็นจริง สาวตรี จันทรานุรักษ์

ดิฉันชื่อสาวตรี จันทรานุรักษ์ เป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ ดิฉันไม่เคยรู้จักหรือทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหลวงพ่อพระภาวนาวชิรฐิตคุณมาก่อนเลย

จนกระทั่งปลายเดือนกันยายน หรือต้นตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉันได้ฝันไปว่า มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ สรวงสุดา ในฝันฝันว่าเป็นเพื่อนเก่าแก่ เล่นมาด้วยกันตั้งแต่เด็ก ๆ ได้พาดิฉันไปหาท่านปู่ของเข

บ้านของท่านปู่เป็นเรือนตึกหลังใหญ่อยู่ริมคลอง เมื่อดิฉันขึ้นไปบนตึกชั้นสอง ได้พบพระองค์หนึ่งกำลังนั่งพูดคุย มีคนนั่งฟังหลายคน (ดิฉันมาทราบภายหลังว่าพระองค์นั้นหน้าเหมือนหลวงพ่อพระภาวนาวชิรฐิตคุณมาก) ในฝันมีเสียงกระซิบว่า พระอาจารย์บ๊วก้อยที่นี่ด้วย ต่อจากนั้นดิฉันก็เดินตามเพื่อที่ชื่อสรวงสุดาไปยังบ้านสองชั้น มีบันไดเป็นราว (คล้ายเรือนแม่กาหลงที่อยู่ในวัดอัมพวัน) สรวงสุดาบอกว่าจะไปอาบน้ำแล้วหายไป จากนั้นก็มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินลงบันไดมา ผู้หญิงคนนั้นรูปร่างสั้นท้วม ผิวคล้ำ หน้ารูปไข่ ใส่ชุดยาวสีขาวออกตน ๆ

เมื่อผู้หญิงคนนั้นเดินลงมาแล้ว ทุกคนที่นั่งอยู่บริเวณนั้นต่างลุกขึ้นยืน ดิฉันก็เลยลุกขึ้นบ้าง ผู้หญิงคนนั้นก็ยิ้มให้ดิฉันแล้วเดินตรงมาหา ยืนถนัดสงกะสีใบใหญ่มากให้ ในถนัดนั้นมีพระพิมพ์มากมายหลายร้อยองค์ ในฝันมีเสียงกระซิบว่า พระนารายณ์ก็มีนะ ในบรรดาพระพิมพ์เหล่านั้น มีพระพิมพ์รูปสามเหลี่ยมคล้ายกับรูป ร.๕ นั่งบนบัลลังก์ ใส่ชุดด้วย แต่ในตอนนั้นดิฉันมองอยู่ที่เจ้าแม่กวนอิม ก็เลยหยิบพระผู้หญิงสวยงามสีทององค์หนึ่ง โดยเข้าใจว่าเป็นเจ้าแม่กวนอิม ปากของดิฉันก็พูดว่า จะรับแต่เจ้าแม่กวนอิมเท่านั้น ผู้หญิงคนนั้นก็หัวเราะพลางบอกว่า องค์ที่ดิฉันหยิบไป ไม่ใช่เจ้าแม่กวนอิมหรอก เจ้าแม่กวนอิมองค์จริงตั้งอยู่ที่ข้างเขาของดิฉัน (ตอนนั้นดิฉันกำลังนั่งยอง ๆ เพื่อเลือกพระพิมพ์) ดิฉันก็ตกใจที่รูปปั้นของเจ้าแม่กวนอิมตั้งอยู่ข้างเขา ซึ่งเป็นการไม่สมควรที่ดิฉัน ไปนั่งค้ำท่าน เมื่อดิฉันมองไปที่รูปปั้นของเจ้าแม่ ซึ่งเป็นองค์ปูนสีขาวสวยงาม ก็มองเห็นราคาศประมาณ ๖๙๐ บาท ดิฉันบนว่า โอโฮ องค์นี้ใหญ่ ราคาแพง จะแบกเอากลับบ้านอย่างไร ต่อจากนั้นดิฉันก็ตกใจตื่น เมื่อตื่นขึ้นมา ดิฉันก็โทรศัพท์ไปเล่าให้พี่และเพื่อน ๆ ฟัง แต่ดิฉันก็แปลความฝันไม่ออก

จนกระทั่งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉันและพี่สาว **วนิดา โรจนสโรช** ได้เดินทางไปทำธุระที่จังหวัดนครสวรรค์ ตอนเขากลับบังเอิญกลับเร็ว พอมีเวลา พี่สาวเลยชวนแวะวัดอัมพวัน **เมื่อดิฉันเดินเข้ามาในกุฏิของเจ้าอาวาส ได้พบหลวงพ่อพระภาวนาวชิรฐิตคุณ กำลังนั่งสนทนากับญาติโยมอยู่ หน้าที่อาวาสท่านเหมือนพระในฝันมาก สภาพที่นั่งและมีผู้คนรายล้อมก็เหมือนสภาพในฝัน** ดิฉันก็กระซิบบอกพี่สาวว่า “หลวงพ่อนี้แหละคือพระที่หนูฝันเห็น แต่ในฝันหนูเข้าใจผิดคิดว่าท่านคือพระอาจารย์บ๊วก” ดิฉันกับพี่สาวนั่งฟังท่านเทศน์อยู่ครู่หนึ่ง ตอนนั้นท่านกำลังเทศน์เรื่องพระพทธเจ้าโปรดพระพทธมารดา และกล่าวว่ามารดามีบุญคุณกับลูกมาก วันเกิดของลูกคือวันตายของแม่ การนั่งสมาธิต้องกำหนดจิตที่ไต้ล้นปี และการไม่คิดอะไรเลยเวลานั่งสมาธินี้เป็นไปไม่ได้ เรื่องทั้งหมดที่ท่านเทศน์นั้นล้วนตรงกับสิ่งที่อยู่ในจิตใจและเป็นข้อกังขาของดิฉันมาก เพราะจะถึงวันเกิดของดิฉันคือ วันที่ ๑๓ ตุลาคมพอดี และดิฉันเคยลองฝึกสมาธิแบบ ไม่คิดอะไรเลย และลองจับเวลาดู แต่รู้สึกว่าจะไม่เป็นผลดี เพราะทำให้เราเป็นคนขี้ลืม ไปเลย อีกอย่างหนึ่งดิฉันกำลังโกรธคุณแม่ที่ลำเอียงรักแต่ลูกชาย พอดีท่านมาให้สติ ความจริงดิฉันอยากฟังต่อ แต่ดิฉันและพี่สาวยังไม่ได้รับประทานอาหารเช้ากลางวัน และเป็นห่วงคนรถที่รออยู่นอกวัด เลยรีบลากลับ ไม่ได้อยู่คุยกับท่าน เมื่อมาถึงบ้านก็เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ คุณแม่และออก โรจนสโรช ฟัง แล้วก็ชวนคุณแม่มาหาหลวงพ่อกันในวันเสาร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๔ ตั้งใจว่าจะมาถวายสังฆทาน เนื่องในวันเกิดที่จะมาถึง (๑๓ ตุลาคม)

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉัน คุณแม่ และเพื่อนได้เดินทางมาที่วัดอัมพวัน ปรากฏว่ามาถึงสายไปหน่อย ไม่ทันถวายสังฆทานบนศาลา แต่ก็มาทันในขณะที่ท่านกำลังให้พร พวกเราก็เลยอยู่ร่วมรับประทานอาหารเช้าบนศาลา เมื่อพวกเขาใกล้จะเริ่มรับประทานอาหารที่วัด คุณแม่ก็ใช้ให้ดิฉัน ไปตามคนรถที่รออยู่ที่กุฏิของท่านมาร่วมทานข้าวด้วย ดิฉันรีบลงจากศาลา เดินสะเปะสะปะมาทางวิหารสมเด็จพระพุฒาจารย์โต วัดระฆัง ด้วยคิดว่าเป็นทางลัด

พอเดินมาถึงลานดินใกล้ ๆ กับศาลาแถวนั้น ไม่ทราบว่ามีใครขวางก้อนดินก้อนเล็ก ๆ มาโดนแวน แต่โดยไม่แรง ครั้งแรกก็ตกใจคิดว่า “เอาละซี สงสัยโดนผีหลอก” พอเหลียวไปมาก็พบกับเด็กตัวเล็ก ๆ อายุประมาณ ๖-๗ ขวบเล่นดินอยู่แถวนั้น ๒ คน เลยเดาเอาว่าเด็กคบปาดินเล่นกัน ก็ขู่เด็กว่าอย่าทำแบบนี้อีก ไมได้ เด็กก็ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำ ดิฉันรีบออกจากแถวนั้นทันที เมื่อเดินกลับมาบนศาลาอีก ก็พบว่าคุณแม่กำลังรับประทานอาหารเช้า ดิฉันเลยรีบรับประทานอาหารด้วย คุณแม่ชมว่าอาหารที่อร่อย เป็นลักษณะอาหารแบบ

คนอยุธยา (คุณแม่เกิดที่อยุธยาแต่ไปโตที่กรุงเทพฯ) เมื่อรับประทานอาหารเช้า พวกเราก็นั่งรอท่านที่กุฏิเพื่อถวายปัจจัยและของสังฆทาน พวกเราเลยถวายของแก่พระพิเชษฐุแทน

พระพิเชษฐุให้การต้อนรับดี ท่านพาไปชมวัดโบสถ์ ต้นพิกุล มะขามรูปร่างแปลก ๆ ในหอสมุด ตึกแม่กาหลง โดยเฉพาะตึกแม่กาหลง บันไดทางขึ้นลงนั้น เหมือนในฝันของดิฉันมาก ตัวแม่กาหลงก็คล้ายกับผู้หญิงที่น่าพระมาให้เลือก อีกหนึ่งในโบสถ์เก่าก็มีพระนารายณ์ประทับอยู่ด้วย ซึ่งตรงกับเสียงกระซิบในฝันว่า ที่นี้มีพระนารายณ์ และรูปพระบรมฉายาลักษณ์ ร.๕ ก็เหมือนพระพิมพ์ที่เห็น ดู ๆ ก็เหลือเชื่อจริง ๆ ดิฉันตั้งใจว่าจะมาถือศีลนั่งสมาธิที่วัดนี้ให้ได้ หลังจากที่ดีฉันกลับจากวัดอัมพวัน ได้ประมาณ ๑ อาทิตย์ คุณพ่อก็เดินทางกลับจากแม่ฮ่องสอน

คุณพ่อเป็นอัมพฤกษ์ ความจริงเกือบหายแล้ว ๙๘% แต่คุณพ่อก็ยังเสาะแสวงหาหมอมารักษาให้หาย ๑๐๐% เลยเดินทางไปหาหมอชาวเขา ที่รักษาโดยการกดจุดที่แม่ฮ่องสอน เมื่อคุณพ่อกลับจากแม่ฮ่องสอนก็เดินทางมาที่บ้าน คุณพ่อเช่าเจ้าแม่กวนอิมหยกแกะสลักมาจากแม่ฮ่องสอนสิบลูกกว่าองค์ บังเอิญคุณพ่อพบดิฉันก่อน ก็เลยให้เลือกก่อน เจ้าแม่กวนอิมหยกที่คุณพ่อเช่ามาสวยทุกองค์ แต่ที่แปลกก็คือในจำนวนสิบลูกกว่าองค์นั้น มีอยู่องค์หนึ่งราคา ๖๙๙ บาท และเป็นองค์เดียวที่ได้รับการปลุกเสกจากเจ้าอาวาสวัดพระนอน ต.จองคำ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน เจ้าแม่กวนอิมหยกองค์นี้มีป้ายสลักติดมาด้วยเพียงองค์เดียว โดยป้ายสลักเขียนไว้ดังนี้ “เจ้าแม่กวนอิมหยกแท้ ของเจ้าอาวาส ได้มาจากรัฐฉาน ประเทศพม่า แกะสลักที่เชียงใหม่ ปลุกเสกที่วัดพระนอน ขอรับรองว่าไม่ใช่ของปลอม หากท่านสร้างฝ้านั่งวิหาร ราคาขององค์ละ ๖๙๙ บาท”

เนื่องจากดิฉันฝันไว้ก่อนแล้วว่า เจ้าแม่กวนอิมองค์จริงราคาประมาณ ๖๙๐ บาท ดิฉันเลยตัดสินใจเลือกพระกวนอิมหยกองค์นั้น ทั้ง ๆ ที่ความจริงองค์อื่นก็สวยกว่า ราคาแพงกว่า หรือถูกกว่า แต่ไม่ได้รับการปลุกเสก นี่นับว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะตลอดเวลาที่เกิดเรื่องนี้ คุณพ่ออยู่ที่แม่ฮ่องสอน และไม่ได้ทราบเรื่องราวอะไรด้วยเลย แต่คุณพ่อกลับไปเลือกเสาะหาเจ้าแม่กวนอิมมาจากที่ต่าง ๆ นำมาฝากที่บ้าน โดยเฉพาะองค์ที่ราคา ๖๙๙ บาทนี้ คุณพ่อซื้อไว้องค์เดียวและเป็นองค์เดียวที่ปลุกเสก คุณพ่อเช่าเจ้าแม่กวนอิมมาหลังจากที่ดีฉันฝันหลายวัน แต่มีเหตุที่ต้องนำมาให้ดิฉันเลือกก่อน มิฉะนั้นลูกคนอื่นอาจจะเก็บไว้ ดิฉันคงไม่มีสิทธิ์ได้ หรือไม่ก็ต้องคนอื่นแทน สรุปแล้วทุกสิ่งทุกอย่างในฝันนั้น ดิฉันได้พบมาหมดครบถ้วน ยกเว้นพระอาจารย์บัวสรวงสุตา และท่านปู่เท่านั้นที่ยังไม่พบตัวจริง และไม่ทราบว่าใคร

เมื่อวันทีไปถวายสังฆทาน เพื่อนทีไปด้วยกันซื้อปราณี ได้ตั้งจิตอธิษฐานขออุทิศเทพที่ต้นพิกุล ปรากฏว่าดอกพิกุลหล่นใส่ศีรษะ ทั้ง ๆ ที่บริเวณนั้นไม่มีดอกพิกุลตกอยู่เลย ดอกพิกุลหล่นใส่ศีรษะพี่ปราณีเพียงคนเดียว แม้ว่าเขาจะไม่ได้เห็นเทพ แต่เขาก็ปลาบปลื้มกับดอกพิกุลมาก และถือว่าเป็นสิริมงคล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ดิฉันเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะที่วัดอัมพวัน ที่แน่นอนคือองค์หลวงพ่อก็คงศักดิ์สิทธิ์แท้ ลองคิดดูซิคะ ดิฉันไม่เคยไปหาหรือรู้จักท่าน หรือเรื่องราวเกี่ยวกับวัดอัมพวันมาก่อนเลย ทำให้ฝันได้ถูกต้องและชัดเจน

สาวตรี จันทราบุรุษ
๒ ริมคลองประปาฝั่งขวา
ถ.ประชาราษฎร์ ๒ บางซื่อ ดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

----- จบ -----